

Litterae Apostolicae

*quibus Venerabili Dei Servo Petro Hadriano Toulorge
Beatorum honores decernuntur*

BENEDICTUS PP. XVI
ad perpetuam rei memoriam.

„Carissime frater mi, laetare quod crastina die patronum habebis in caelo, dummodo Deus, uti spero, me sustineat, quemadmodum hactenus fecit. Laetare, quoniam Deus me dignum invenit qui non tantum carcerem patiar verum etiam ipsam mortem pro Christo Iesu Domino nostro.”

Haec novissima sunt verba quae Venerabilis Servus Petrus Hadrianus Toulorge fratri suo scripsit pridie quam martyrium obiret. Iuvenis Canonicus Praemonstratensis Abbatiae „Blanchelande” in Normannia sic Dei gratiae sese addixit ut propter fidelitatem erga veritatem et catholicam fidem propriam vitam impenderit.

Petrus Hadrianus Toulorge die IV mensis Maii anno MDCCLVII in pago Muneville-le-Bingard, in Francogallia, natus est. Curriculum scholae et Seminarii absolutis, presbyteralem ordinationem recepit et mense Decembri anno MDCCLXXXII alter a paroco in pago Doville nominatus est. Ibi indefessam operositatem Praemonstratensis parochi Iacobi Francisci Le Canut cognovit, in beneficium parvae paroeciae collatam DCXVIII fidelium, qui plerumque paupertate laborabant. In relictis homiliis, Venerabilis Dei Servus misericordem Domini bonitatem extollit itemque firmam eiusdem iustitiam coram peccatore impenitenti enuntiat. Cum in pago Doville degeret, una cum paroco ad proximam abbatiam Praemonstratensem Blanchelande nonnumquam se conferebat. S. Norberti vitae perfectione captus, Petrus Hadrianus in eandem abbatiam ut novicius est ingressus atque duobus post annis perpetua vota nuncupavit.

Post civilem cleri Constitutionem, quam seditionis regimen statuerat, pater Toulorge pastorem operam in proximis paroeciis exercere perrexit. Die XXVI mensis Augusti anno MDCCXCII nova lex est lata, ad quam omnes sacerdotes, qui in Constitutionem non iuraverant et publicum ministerium agebant, deportabantur. Venerabilis Dei Servus hoc

officium ad se pertinere putavit. Cum in constitutionem laicistam et rei catholicae infensam iurare nollet, ad proximam insulam Jersey se contulit, in quam Angli dominabantur. Cum illuc pervenisset, animadvertit eam legem ad se non pertinere seque in Francogallia manere liberum potuisse. In patriam igitur remigravit ubi reconditam egit vitam. Die III mensis Septembris anno MDCCXCIII captus est ad novam legem, secundum quam poena capitis afficiebantur ii migrantes qui in patriam remeabant. Initio negavit se in insula Jersey fuisse, sed hoc ob mendacium multum patiebatur, quod grave peccatum putaret. Post diutinam precationem, quinque diebus postquam est captus, fassus est se brevi tempore in Anglica insula fuisse atque haec confessio ad Guillotinianam machinam perduxit. Constantiense tribunal, plane de eius apud insulam Jersey commorationem conscius, sed sine ea de re ulla probatione, dedit ei facultatem exsilium negandi. Venerabilis Dei Servus, veritatis studiosus, quod praebebatur respuit atque denuo suam migrationem agnovit. „Veritatis martyr“ capitali poena est multatus. Nocte antequam necaretur, peccata confessus ac diu precatus, fratri et cuidam amico scripsit de suo martyrio prorsus conscius. Matutino tempore diei XIII mensis Octobris anno MDCCXCIII, die dominico, in carcere e lectulo surrexit, brevium recitavit, a sodalibus postulavit ut suam barbam capillosque componerent et demum una secum Vesperum recitarent. Cum adstantes genu flecterent, eius benedictionem petentes, testes narrarunt pacem divinam eius ex vultu manare. Probe patibulum solummodo dixit: „Deus meus, in manus tuas commendo vitam meam. Te exoro, refice et custodi tuam Sanctam Ecclesiam, meis inimicis ignosce.“

Sanctitatis fama martyrii perstante Venerabilis Dei Servi, anno MCMXCIII Abbas Generalis Candidi et Canonici Ordinis Praemonstratensis a Constantiensi-Abrincensi Episcopo flagitavit ut beatificationis processus, anno MCMXXII incohatus, denuo ageretur, et ita dioecesana Inquisitio inciperetur. Congregatio de Causis Sanctorum per Decretum die VIII mensis Maii anno MCMXCVIII iuridicam eiusdem validitatem agnovit. Historici Consultores, die V mensis Decembris anno MM, coadunati ipsius martyrium sunt suffragati, quod idem Consultores quoque theologi fecerunt, in Congressione Peculiari die XV mensis Iulii anno MMX. Patres Cardinales et Episcopi in Sessione Ordinaria die I mensis Martii anno MMXI coadunati verum martyrium mortem iudicarunt Venerabilis Dei Servi Petri Hadriani Toulorge. Itaque Nos Ipsi die II mensis Aprilis anno MMXI facultatem fecimus ut Congregatio de Causis Sanctorum Decretum super martyrio ederet atque

statuimus ut beatificationis ritus die XXIX mensis Aprilis anno MMXII Constantiae in Francogallia celebraretur.

Hodie igitur de mandato Nostro Venerabilis Frater Noster Angelus S.R.E. Cardinalis Amato, Congregationis de Causis Sanctorum Praefectus, textum Litterarum Apostolicarum legit, quibus Nos in Beatorum numerum Venerabilem Dei Servum Petrum Hadrianum Toulorge adscribimus:

Nos, vota Fratris Nostri Stanislai Lalanne, Episcopi Constantiensis, necnon plurimorum aliorum Fratrum in Episcopatu multorumque christefidelium explentes, de Congregationis de Causis Sanctorum consulto, auctoritate Nostra Apostolica facultatem facimus ut Venerabilis Servus Dei Petrus Hadrianus Toulorge, presbyter et martyr, Candidi et Canonici Ordinis Praemonstratensis sodalis, qui, intrepide divina sacramenta Populo Dei administrans, pastorale nolens prodire ministerium, morte occubuit, Beati nomine in posterum appelletur, eiusque festum die decima tertia mensis Octobris, qua in caelum ortus est, quotannis celebrari possit. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

Decet prorsus insignem hunc caelitem magnificare, qui eximias dedit religiosae pietatis operositatisque testificationes, cum suam vitam inpenderet in beneficium animorum, in salutarem Evangelii nuntium inter gentes diffundendum necnon in veritatem martyrio confirmandam. Exoptamus igitur ut eximia eius exempla magno sint hominibus emolumento qui nunc sunt, undique exstantibus mundanis illecebris atque terrestrium rerum invitamentis, quo ipsi Christi vultum clarius conspiciant eiusque praecepta diligentius persequantur.

Haec vero quae hodie statuimus firma usquequaque esse volumus ac valida fore iubemus, contrariis quibuslibet rebus minime obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIX mensis Aprilis, anno MMXII, Pontificatus Nostro octavo.

De mandato Summi Pontificis

† Tharsicius Card. Bertone

Secretarius Status

Loco † Sigilli